

Mál nr. 92/2017

M og
váttryggingafélagið V vegna greiðslukortatryggingar.**Gildissvið váttryggingarskilmála vegna kostnaðar við ferðarof í febrúar 2017.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttengið 13.3.2017, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 16.3.2017.

Bréf málskotsaðila dags. 17. mars og 20. mars 2017 ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M var í þriggja vikna skíðaferð (frá 4.-25. febrúar 2017) á Ítalíu þegar hann slasaðist við skíðaiðkunina 8. febrúar 2017. M lýsir því að skíðaferðin hafi verið hluti af fyrirhuguðum undirbúningi hans fyrir gönguskíðakeppni í Svíþjóð 5. mars 2017. M lýsir síðan aðstæðum þannig að hann hafi verið fluttur á sjúkrahús með þyrlu þegar hann slasaðist og meiðsli hans hafi falist í því að hann hafi farið úr axlarlið og liðurinn hafi auk þess skaddast. Á sjúkrahúsi á Ítalíu hafi M verið kippt í liðinn handleggur settur í fatla auk þess sem læknir hefði talið hann ófæran um skíðaiðkun í einhverjar vikur. Sami læknir hafi ráðlagt M að leita til sérfræðings á Íslandi varðandi frekari meðferð. M kvaðst þá hafa gert ráðstafanir til að breyta flugfari sínu og flaug hann heim 11. febrúar í stað 25. febrúar 2017. Á Íslandi leitaði M til sérfræðilæknis, fór í aðgerð 23. febrúar 2017 og er í endurhæfingu vegna afleiðinga meiðslanna.

M hefur krafist þess að V greiði þann kostnað sem hlaust af því að breyta ferðatilhögun vegna þeirra meiðsla sem M hlaut. M kveðst hafa haft samband við V og greiðslukortafyrirtæki sitt daginn eftir tjónsatvikið og í kjölfarið fengið sambandi við neyðarþjónustuna SOS International. Áður en M hafi síðan náð að senda gögn til SOS hafi því verið hafnað að um ferðafor væri að ræða og hefði fyrirtækið ekki skoðað læknisfræðileg gögn málsins áður en sú ákvörðun hafi verið tekin. M tilgreinir einnig að V hafi ekki litið til þeirra læknisfræðilegu gagna sem hann hafi lagt fram auk þess sem félagið hafi ekki óskað eftir upplýsingum frá lækni hér á landi.

V telur að gildissvið váttryggingarskilmála þeirra sem gilda um greiðslukortatryggingu M nái ekki til þess kostnaðar sem hann þurfti að leggja út vegna breytinga á ferðatilhögun sinni. V vísar til gr. 4.6.1 í váttryggingarskilmálum, en þar komi fram að endurgreiðsla félagsins á kostnaði sé háð því að váttryggður þurfi skv. skriflegu læknisráði og með samþykki félagsins og SOS International að rjúfa ferð sína og fara heim, eða að hann þurfi að liggja á sjúkrahúsi vegna þess að hann hefur orðið alvarlega veikur eða orðið fyrir alvarlegu slysi. V telur að þessi skilyrði séu ekki uppfyllt í máli M, gögn málsins sýni ekki að M hafi þurft að fara heim skv. skriflegu læknisráði auk þess sem samþykki þess og SOS hafi ekki legið fyrir.

Álit.

Ágreiningur M og V snýr aðallega að því hvort skilyrði váttryggingarskilmála um endurgreiðslu ferðakostnaðar séu uppfyllt. Í gr. 4.6.1 í váttryggingarskilmálum segir: „*Félagið endurgreiðir hlutfallslega allt að kr. 440.000 af óafturkræfum ferðakostnaði váttryggðs, fyrir þann hluta ferðarinnar, sem váttryggður getur ekki notað, vegna þess að hann þarf samkvæmd skriflegu læknisráði og með samþykki félagsins og SOS INTERNATIONAL að rjúfa ferð og fara heim eða hann þarf að liggja á liggja á sjúkrahúsi vegna þess að hann hefur orðið alvarlega veikur eða orðið fyrir alvarlegu slysi.*“

Þó markmið ferðar M hafi verið undirbúningur fyrir skíðagöngukeppni taka váttryggingarskilmálar hans, skv. orðanna hljóðan, ekki til þess sérstaklega að slíkt markmið náist ekki. Tilvitnað ákvæði váttryggingarskilmála varðandi endurgreiðslu kostnaðar krefst þess að ferð heim þurfi að eiga sér stað skv. skriflegu læknisráði og áskilur einnig samþykki V og neyðarþjónustufyrirtækis sem þjónustar þá sem eru tryggðir hjá V.

Í máli þessu liggur ekki annað fyrir um ráðleggingar lækna en frásögn M um að honum hafi verið ráðlagt munnlega að leita til sérfræðings í sínu heimalandi varðandi frekari greiningu og meðferð vegna þess áverka sem hann hlaut 8. febrúar 2017. Læknisfræðilegar ástæður þeirrar ráðleggingar eru óljósar, en þar sem áverkar M voru þess eðlis að hann var nokkuð fljótt útskrifaður af sjúkrahúsi, verður ekki ályktað annað af umræddum ráðleggingum en að það sé almennt þægilegra fyrir ferðamenn, sem almenn stoppa stutt á skíðasvæðum, að fá frekari læknismeðferð í sínu heimalandi sem og tækifæri til að sinna mögulegri endurhæfingu. Ekki er hægt að sjá af læknisfræðilegum gögnum málsins að umræddar ráðleggingar hafi verið gefnar skriflega eða falið í sér að heimför væri nauðsynleg fyrir áætlaðan heimferðardag. Auk þess liggur heldur ekki fyrir samþykki V eða SOS, eins og áskilið er vegna gildissviðs tryggingarinnar í gr. 4.6.1 í vátryggingarskilmálum. Teljast þau því ekki uppfyllt varðandi endurgreiðslu ferðakostnaðar og hefur því ekki stofnast réttur hjá V til greiðslu bóta til M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna ferðarofs úr greiðslukortatryggingu hjá V.

Reykjavík, 4. apríl 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.